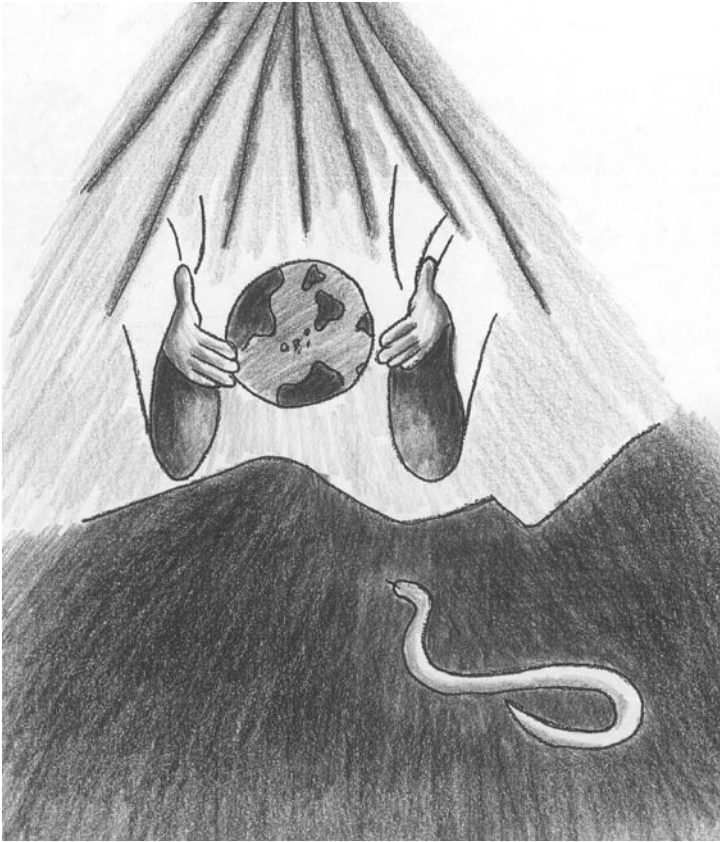

Сърцето на кръста

„ Защото словото на кръста е безумие за тях,
които погиват; а за нас, които се спасяваме, то е
Божия сила.“ (1 Кор. 1:18)

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

2 Кор. 5:14, 15

Хилядолетия наред вселената съществувала и функционирала в перфектна хармония. Божието ръководство чрез закона на любовта гарантирал, че ще бъде така. Но ето, че скандал разтърсил този идеален начин на живот. Божият характер е поставен под съмнение. Луцифер - главният ангел, всеобщо възприет като единственото създание посветено в плановете и пътищата на Създателя - „обвинява Бога, че създава закони и правила, изискващи от жителите на небето подчинение и покорност. В основата на този бунт било желанието за собствено възвелчаване.“¹ Той твърдял че ангелите са свършени същества и за тях би било по-добре, ако следва собствена си воля - освободени от законите, с които Бог управлява вселената. Бог трябвало да отговори на тези обвинения. Той би могъл лесно да унищожи Луцифер и да успокои временно спора. Въпреки възстановяването на мира, вселената би служила от страх и в сърцата би останало убеждението, че Луцифер е прав. Но Бог приема само служба от любов.

„Собствените дела на Луцифер трябва да го осъдят“

„Следователно, необходимо е да се покаже пред жителите на небето и цялата земя, че Божието управление е правилно и законът му свършен.“²

„Собствените дела на Луцифер трябва да го осъдят.“³

Когато Адам и Ева приемат инсинуациите на Луцифер нашият свят се превръща в лаборатория за тестване на неговите реформи в Божиите закони. Ние станяхме негови последователи и като такива сме в пряко противоречие с нашия Създател. Вселената наблюдавала как Луцифер си отива невредим от Божието владение. Дошло време Бог да слезе във владението на Луцифер. Коствало му живота. На кръста Бог пореба този горчив спор. Сега за всички беше ясно, че грехът, а не Бог, причинява страдание и смърт. Вселената признаваше, че Божият закон на любовта е правилният път. Сега те бяха в състояние още по-ясно да прозрат дълбочината на Божията любов към Неговите творения. А за нас, тук на земята, тя предостави един „авариен изход“, връзка назад, към нашия Създател - спасение. Даден ни възможност за избор. И ако изберем да следваме Бог и приемем Неговия закон на любовта, тогава Той има пълната власт да застане пред всички във вселената и да каже: „Те са мои, аз съм спечелил правото да ги изкупя“. И в това се състои Божията милост. Защото ние всички съгрешихме ние никога не бихме могли да спечелим това право сами. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Йоан 3:16). Тази любов разкрива истинския характер на Бог и тя е същността на кръста.

1. Великата борба, стр. 498
2. Пак там
3. Пак там

Това беше Неговият избор

СВИДЕТЕЛСТВО

Псалм 22; 88; Исая 53

Когато мислим за часовете преди разпъването на Исус сме склонни да се съсредоточаваме само върху Неговото физическо страдание. Бих могъл да изброя много мъченици, претърпели по-голяма физическа болка при смъртта си, но това не ги прави по-способни спасители на безпомощното човечество. Не ме разбирайте погрешно, не казвам, че трябва да игнорираме изцяло Неговата физическа болка. Но за да разберем защо Исус приема смъртта, трябва да осъзнаем Неговата умствена, емоционална и духовна агония. Исая 53 гл. е изключително описание на болката и страданието, но само физически ли? То прониква и в душевната агония на Спасителя, който е разделен от Баща си? Пс. 22; 88; е като запис на Христовите мисли на кръста. Жертвената система сочи Исус като наш заместник не само в първата смърт. Много християни са преживели първата смърт и други ще преживеят същото преди Исус да се върне. Исус зае нашето място във втората смърт, тази която означава да бъдем завинаги разделени от единственото Същество във вселената което ни обича повече отколкото можем да си представим. Какво преживяваше Исус на кръста? В книгата „Погледни с нови очи“, Тай Гибсън обяснява: „Когато беше изправен пред окончателното решение да запази себе си за сметка на останалите или да спаси другите за сметка на себе си, какво избра Божествения? Добрата вест на Евангелието се разкрива тук в цялата си изцеляваща красота, без значение къде води този път на страдание. Той не може да ни остави

Какво преживяваше Исус на кръста?

да загинем. Той е взел решение да спаси човечеството независимо от цената, която ще плати. Той не може да постъпи по друг начин защото същността на Неговия характер е безкористна любов.... Знаейки, че Той може да изостави падналото човечество във всеки един момент и да спаси себе си, Божият Син продължаваше твърдо напред със саможертвена решителност. Ужасяващата перспектива за вечна раздяла с Баща си не промени решението му да откупи разбунтувалите се деца, които обичаше повече от собствената си душа.“*

КАКВО МИСЛИТЕ

Ако можеше би ли се отказал от спасението си, за да може твоят най-добър приятел или човека когото обичаш най-много да бъде спасен? Би ли се отказал от спасението си, за да можат да се спасят Садам Хюсеин, Осама бин Ладен или Хитлер? Обяснете отговора си.

* Тай Гибсън, Да видиш с нови очи: истинската красота на Божия характер 2000

Божият отговор на плача

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Бит. 18:22-33; Рим. 3:9-20; 5:12, 15, 18; 2 Кор. 5:14

На повърхността кръстът изглежда глупаво. Как може смърт да донесе живот, как може страданието да облекчи болката? Как може жертвата да бъде подарък? За тези които го пренебрежават кръстът е смехотворен. За тези които го приемат е гениален. Кръстът показва, че Бог, през всички векове, е бил дълбоко свързан с бунтовното човечество, което означава, че Той има решение за греха. Но кръстът не беше първото разкриване на този въпрос. Бог бе посетил грешната земя преди да посочи пътя към кръста. Едно от тези посещения се случва когато Той говори с Авраам.

Неправедността на мнозина (Бит. 18:22-33)

От първото непокорство в Едем, Бог чу плача на страданието и болката, причинени от греха. Той чу терзанието на своето творение и не можеше да го игнорира. Такъв вопъл стигна до Бог поради

На пръв поглед кръстът изглежда глупаво.

състоянието на Содом и Гомор. Той принуди Бог да слезе от трона си и да види лично целия ужас на всичко (Бит. 18:20, 21). Разбира се, Бог нямаше нужда да напуска небето, за да знае колко зле

са нещата - Безкрайната Мощ на вселената знае и вижда свършено, обаче, за да покаже своята справедливост и загриженост, Той работи по такъв начин, че и творението му да разбере - дойде, ходи, говори и вижда. Не може да се каже, че Бог не вижда, не чува и не знае за нашия живот. От сътворението до вечността Той е тясно свързан с всеки от нас. В правотата си Бог разкри на Авраам своя план за Содом и Гомор. И в пълно признаване на Божия характер, Авраам извиква: „ Далеч от Тебе да сториш такова нещо, да убиеш праведния с нечестивия, така щото праведният да бъде като нечестивия! Далеч от Тебе това! Съдията на цялата земя няма ли да върши правда?“ (Бит 18: 25). Авраам правилно признава, че Бог като създател на целия свят е милостив, справедлив и любящ. Той знаел, че е противно на Божия характер на любов и справедливост да убива праведните заедно с неправедните. Авраам разбира, че Бог има план и няма да позволи порочността на мнозинството да погуби малкото праведни. Разбира се Бог имаше отговор. По-скоро Той би допуснал праведността на малчината да спаси многото грешни. „ Тогава Авраам рече: Да се не разгневи Господ и аз ще продумам пак, само тоя път. Може да се намерят там десет. И той каза: Заради десетте няма да го погубя.“ (стих 32). Тук Бог показва как въпреки че неправедните заслужават смърт Той ще счете праведността на 10 за праведност на целия град.

Греховността на всички (Рим. 3:9-20)

Както знаем и 10 праведни не се намериха. Имаше един счетен за праведен в Содом, но и неговата праведност не беше пълна, и не можеше да спаси града. Праведността на Лот не можеше да спаси дори него самия, защото „Но той се бавеше; затова мъжете хванаха за ръка него, жена му и двете му дъщери, изведоха го и поставиха го във вън от града; понеже Господ го пожали.“ (19:16). Лот не тръгна с желание; той беше отведен поради идващото разрушение. И това стана не заради праведността му, но защото „Бог беше милостив към тях“ (стих 16). Оказва се, че и 10 праведници, те не биха могли да спасят Содом и Гомор в дългосрочен план и за вечността. Имаше нужда от по-добро решение. „Тогава що следва? Имаме ли ние някакво предимство над езичниците? Никак; защото вече обвинихме юдеи и гърици, че те всички са под грях.“ (Рим. 3:9). Викът за Содом и Гомор (Бит. 18:20) е същият вик, който Бог чува и днес: „Както е писано: -

„Няма праведен ни един; Всички се отклониха, заедно се развратиха; Няма кой да прави добро, няма ни един.“ (Рим. 3:10, 12). Викът е за нещо повече от 10 праведни грешници. Викът е за съвършената праведност на Христос, която да замести греховността на мнозинството - греховността на всички ни. От сърцата на хора отвсякъде през вековете, Бог чува виковете за помощ и избавление от един свят намиращ се в спиралата на упадък. Неговият отговор на този вик е кръстът.

Праведността на Един (Рим. 5:12, 15, 18; 2 Кор. 5:14)

Праведността на 10 души не може да осигури спасение за населението на Содом и Гомор. Нито пък праведността на 50. Ако всеки човек от тези градове е почитал Бога, тяхната праведност нямаше да е достатъчна да ги спаси от вечно унищожение. Какво да кажем за нас самите днес? Колко праведни са нужни, за да ни спасят? Да хвалим Бога, че е необходима праведността само на Един - съвършената, свята праведност на Сина на Бог, който умря за нас. Заради един ние бяхме осъдени на смърт. Поради единствения бунтовен акт на Адам ние получихме смъртното наказание. Така че ако заради един ние сме обречени на смърт, посредством единствения ние сме избрани за живот. Бъдещото на Содом и Гомор се осланя не на праведността на 10, 20 или 50, но на съвършената праведност на Исус Христос. И така тя е с всеки от нас. Чрез кръста Бог приема праведността на един за греховността на всички. Населението на Содом и Гомор имаха избор, както и вие.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво научаваме за Божия характер от разговора Му с Авраам?
2. Какво е разбирането на Авраам за Бог в застъпничеството му за Содом и Гомор?
3. Справедливо ли е, че „грехът влезе в света чрез един...“ (Рим. 5:12). Трябва ли и на нас да се даде същият шанс като на Адам? Ако да, как Бог ще реши проблема с непослушанието?
4. Ако Исус е умрял за всички, защо не всички са спасени?

Или е никога, или е завинаги с кръста

СВИДЕТЕЛСТВО

1 Кор. 1:18

„Кръстът на Голгота привлича със своята сила, обяснявайки защо трябва да обичаме Христос сега, и защо трябва да считаме Него за първия, най-добрия и последния във всичко. Ние трябва да заемем нашето подходящо място в подножието на кръста. Ние можем да научим уроците на смирение и скромност на духа докато се изкачваме към Голгота и гледайки към кръста да видим нашия Спасител в агония, Божият Син умиращ, Праведността за неправедността. Погледнете Него, който би могъл да призове с една дума легиони ангели за помощ, става обект на подигравки и веселба, на ругане и омраза. Той жертва себе си за греха. Когато бе руган Той не заплаши, когато бе лъжливо обвинен Той не си отвори устата.

**„Ние трябва да се
приближим до кръста
на Исус“**

Той се моли на кръста за своите убийци. Той умира за тях. Заплаща една безкрайно висока цена за всеки от тях. Той не би искал да загуби нито един от тези, които е откупил на толкова висока цена,

оставя се да бъде удрян и бичуван без ропот. И тази не оплакваща се жертва е Божият Син. Неговият трон е вечен и царството му няма да има край.....Погледни, О погледни към кръста на Голгота; виж царската жертва страдаща за твоя сметка.“¹

„Ние трябва да се приближим до кръста на Христос. Покаяние в подножието на кръста е първият урок, който трябва да научим. Любовта на Исус - кой може да я обхване? Безкрайно по-нежна и себеотрицателна от майчината любов! Ако знаехме цената на човешката душа, ние бихме гледали с жива вяра към кръста за да започнем изследването, което ще бъде науката и песента на изкупените през вечността. Стойността на нашето време и таланти може да бъде изчислена само с величието на откупа платен за нашето изкупление.“²

„Без кръста човекът не можеше да се обедини с Отец. На кръста се осланя всичката ни надежда. От него блести светлината на спасителната любов: и когато в подножието на кръста грешникът погледне към Единственият, който умира, за да го спаси, той може да лъкува с пълна радост, защото неговите грехове са опростени. Коленичейки с вяра пред кръста, той е достигнал най-високото място, което човек може да достигне.“³

КАКВО МИСЛИТЕ

Исус каза, че всеки от нас трябва да носи някакъв кръст. Какво е мал предвиг?

Нашият кръстопът

ИМА КАК

Рим. 8:3, 4, 9; 9:32; 12:1, 2

Бог и Исус са дълбоко свързани с човечеството от зората на времето. Жертвата на единствения Божи Син - Исус е в центъра на християнската вяра. В състояние ли сме да осъзнаем какво се случи на кръста и как то влияе на живота ни?

1. Истинското събитие. Това което буквално се случи на кръста е изключително трудно за разбиране от хората. Няколко неща се открояват докато размишляваме върху събитието. Исус бе разпнат между двама престъпници. За евреите това означавало, че и Той е престъпник. Това унижение нарочно ли беше? Това последно събитие е подобно на много други дела на смирение в живота на Исус: неговото раждане в яслите на бедно семейство, неговата простота в пазенето на съботата, измиването на нозете на учениците като акт на пределно служене и смирение, (да изброим няколко). Той учеше, че истинското царуване е служене. Неговото царуване на земята беше важно за учениците Му, но все пак Исус акцентира на вечността. Верни на човешката си природа учениците осъзнаха невероятната

**Исус учеше, че
истинското царуване е
служене.**

същност и вест на Исус, както и делото Му на кръста, едва когато Той ги напусна. Ужасяващо преживяване било да видят техния Спасител да умира като престъпник и да понесат травмата от мисълта, че त्याлото Му е откраднато. Това ги направило толкова ревностни за Неговата вест, че много от тях умрели жертвайки се за разпространението и. Какъв контраст с нас днес! Въпреки че можем да размишляваме какво се случи на кръста, много от нас избягват да споделят смело как това е въздействало върху тях и живота им.

2. Лично - ежедневно. Противно на нашата условност, окаянство, материализъм и независима природа е да признаем нуждата си от Спасител. Ние сме възпитани да се държим така сякаш всичко ни е наред. Светът със своя хуманистичен подход ни учи да достигнем пълния потенциал в нас, като се осляняме на собствените си възможности за постигане на частие и удовлетворение. Запълваме живота си с много неща в търсене на смисъл - любов, похот, пари, грехи, и музика. Но само когато осъзнаем, че трябва да запълним нашата „празнина Бог“ единствено с Бог, ще бъдем напълно задоволени. Понякога нашето въображение се осмелява да запълни нещата, които ние не знаем относно нашия Спасител и относно изумителното събитие на кръста. Ние сме свързани с любовта на един Спасител, който никога не сме видели лице в лице и сме магнетично привлечени към Него поради многото доказателства за Неговата любов.

Ти стоиш на кръстопът, чудейки се дали кръстът на Исус наистина ще промени живота ти. Какъв ще бъде твоят отговор на факта, че Исус умря за теб? Исус ни задава този въпрос и е наше задължение да отговорим. Начинът, по който отговорим на този въпрос ще промени живота ти сега и за вечността.

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Йоан 3:16; Рим. 3:23, 24; 1 Кор. 6:20

Когато Джон бил на 12 години построил един модел на лодка. Той много обичал лодката и всеки ден я носел на реката. Един ден както лодката си плавала във водата, била отнесена от силно течение. 20 години по-късно Джон минавал край един търг и видял същата лодка, която сам изработил и притежавал преди много време и обичал много. „Колко ли трябва да платя за нея?“, чудел се той. Наддаването за лодката започнало и цената и продължавала да се покачва. Един мъж предложил \$10,000. Джон контраатакувал с \$10,100. Тази сума била почти една целогодишна заплата за Джон. Тъй като обичал лодката твърде много той бил готов да пожертва едногодишна заплата, за да е сигурен, че ще си я възвърне. Можете ли да си представите, че някой би направил по-голяма жертва от тази? Наистина някога бяхме свършени, но старата змия ни откъсна от закрилата на нашия Създател. Дяволът не е добронамерен и ако бяхме оставени на него, всички щяхме да бъдем мъртви, или по-лошо щяхме да живеем в страх и мъчения с тъмно и тъжно бъдеще. Цената, която трябваше да бъде платена за нас, беше по-голяма от стойността на каквато и да е било парична сума. Беше жертвата, която превъзхожда и обезсмисля всички други жертви. Любящият Създател

**„Колко ли ще трябва да
платя за лодката?“ -
чудел се той.**

Спасител и Изкупител, понеже заплати най-високата цена за нас - своята пролята кръв на Голгота. Единственото нещо, което Исус изисква от нас е да повярваме. Нека

помислим, че животът не ни принадлежи, но сме купени с цена, която е много пъти по-голяма от всяка цена, която някой може да плати. Нека всеки от нас коленичи и благодари на Бог, като търси Неговото ръководство всеки ден от живота си. Исус плати всичко; Всичко дължим на Него. Като младежи нека винаги помним кои са нашите приоритети. Винаги да помним жертвата. Спасителят остави трона си горе, дойде на грешната земя и умря, за да имате живот.

КАКВО МИСЛИТЕ

1.Наддаващите в търг обикновено започват с ниска цена с намерението да наддават само колкото е необходимо. Как приемате, че Бог изпразни портфейла си още при първото наддаване.

2.В нашето общество стойността на нещата обикновено се измерва в пари. В светлината на това, което Бог плати каква е нашата цена?

3.Ако Христовата жертва е пределната, каква е опасността от това да я отхвърлим?

Царят на Храните

ИЗСЛЕДВАНЕ

Мат. 27:33-50; Рим. 3:9-20; 1 Кор. 1:18

С ДВЕ ДУМИ

Кръстът на Исус е изконен символ, който може да се открие на църковните кули и бижута. Но би трябвало да е повече от това в личния живот на християнина. Именно кръстът разкрива на какъв Бог служим. Земните царе действат според общоприетото мнение, че правото е на страната на силния. В Божието царство любовта ръководи правото. Любовта ни прави праведни и ни връща при Бог.

А ЗАЩО НЕ?

» Намери няколко часа тишина. Прочети доклада за разпъването в Мат. 27:33-50. Опиши с твои думи как би изглеждало събитието за един от учениците.

» Посочи метафори на саможертва от природата. Категоризирай твоите открития според вида животно и растение.

» Нарисувай 3 сцени - падението на Адам и Ева, разпъването на Исус и възкресението на дълъг лист хартия.

» Напишете разказ за християнин, който обяснява на невярващ какво означава кръста за него.

» Помолите вашия пастор една събота да проведете неофициална анкета в цялата църква. Задайте въпроса: „Как класифицирате вашето разбиране за разпъването на Исус?“ Ползвайте скала от 1 до 10. 1 е много ниско, а 10 много високо.“ Съберете отговорите и ги представете следващата събота.

» Запишете на камера или на диктофон хора от улиците, които отговарят на въпроса: „Необходимо ли е хората да бъдат опростени от Бог, когато правят нещо неправилно.“

» Опитайте да композирате мелодия за думите в Йоан 3:16 от превод на Библия по ваш избор.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

<http://www.adventist.org/beliefs/index.html> Виж от #7 до #10.